

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ZLATARU
STALNA SLUŽBA U ZABOKU
Zabok, M. Gupca 22

Poslovni broj: 19 P-419/2017-48

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Zlataru, Stalna služba u Zaboku, po sutkinji toga suda Nives Škudar, u pravnoj stvari tužitelja STOČAR d.o.o. Varaždin, Trg Ivana Perkovca 24, OIB 59568841532, zastupan po odvjetnicima iz OD Uskoković i partneri iz Varaždina, Vatroslava Lisinskog 6, protiv I. tuženika Jadranke Lasić, Sveti Križ Začretje, Donja Pačetina 24, vlasnik objavljenog obrta MESOPROMET "LASIĆ" Zabok, OIB 90399458581, zastupana po odvjetniku Marinu Ivanoviću iz Zagreba, Selska 46, i II. tuženika MESOPROMET "LASIĆ" d.o.o. u stečaju, Sveti Križ Začretje, Donja Pačetina 64, zastupana po stečajnoj upraviteljici Rajki Jagmarović iz Zagreba, J. Dalmatinca 7, OIB 54873974132, a ova zastupana po odvjetniku Igoru Leskovaru iz Zagreba, Kneza Mislava 9, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 21. ožujka 2018. u prisutnosti punomoćnika tužitelja odvjetnice Vladimire Lacković Iirebak iz OD Uskoković & partneri, te zamjenika pun.I. tuženika Andreje Jurković, odvjetničke vježbenice kod odvjetnika Marina Ivanovića, odvjetnika iz Zagreba, i pun.II. tuženika odvjetnika Igora Leskovara, odvjetnika u Zagrebu, dana 26. travnja 2018.

presudio je

- I. Kupoprodajni ugovor sklopljen dana 31. prosinca 2010. između I. tuženice Lasić Jadranke, Sveti Križ Začretje, Donja Pačetina 64, kao vlasnice objavljenog obrta MESOPROMET "LASIĆ", Matije Gupca 67, Zabok, kao prodavatelja i II. tuženika Trgovačkog društva MESOPROMET "LASIĆ" d.o.o., Sveti Križ Začretje, Donja Pačetina 64, kao kupca, na kojem su potpisi stranaka ovjereni kod JB Petra Tadića iz Oroslavja, pod brojem OV-82/2011, a kojim je I. tuženica Lasić Jadranka prodala II. tuženom MESOPROMET "LASIĆ" d.o.o. nekretninu:
 - čkr. 2612/4 koja u naravi predstavlja poslovni prostor i dvorište ukupne površine 111 čhv, 399 m², upisane u z. k. ul. broj 2440 k.o. Donja Pačetina.

te kupoprodajni ugovor sklopljen dana između I. tuženice Lasić Jadranke, Sveti Križ Začretje, Donja Pačetina 64, kao vlasnice objavljenog obrta MESOPROMET "LASIĆ", Matije Gupca 67, Zabok, kao prodavatelja i II. tuženika Trgovačkog društva MESOPROMET "LASIĆ" d.o.o., Sveti Križ Začretje, Donja Pačetina 64, kao kupca, na kojem su potpisi stranaka ovjereni kod JB Petra Tadića iz Oroslavja, pod brojem OV-80/11, a kojim je I. tuženica Lasić Jadranka prodala II. tuženom MESOPROMET "LASIĆ" d.o.o. suvlasnički dio nekretnine:

- čkb. 1935/1 koja u naravi predstavlja zgradu nove tržnice i neplodno u Zaboku, Matije Gupca 67, sa 923 čhv. 3320 m², s kojim je suvlasničkim dijelom osnovano i neodvojivo povezano vlasništvo posebnog dijela nekretnine i to: 15 Etaža: 3623/390707 koja u naravi predstavlja lokal broj 7-mesnica u prizemlju površine 36,23 m², sve upisano u z.k. ul. broj 5378, poduložak 15 k.o. Zabok.

gube učinak prema tužitelju u dijelu u kojem je potrebno za ispunjenje tužiteljeve tražbine u iznosu od 661.800,00 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na navedeni iznos po stopi od 17% godišnje, a u slučaju promjene eskontne stope HNB po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, kako slijedi:

- na iznos od 14.919,15 kuna od 11. 06.2010. do isplate
- na iznos od 20.488,65 kuna od 17.06.2010. do isplate
- na iznos od 22.500,00 kuna od 26.06.2010. do isplate
- na iznos od 20.900,00 kuna od 02.07.2010. do isplate
- na iznos od 21.700,00 kuna od 08.07.2010. do isplate
- na iznos od 26.500,00 kuna od 15.07.2010. do isplate
- na iznos od 21.600,00 kuna od 22.07.2010. do isplate
- na iznos od 26.000,00 kuna od 12.08.2010. do isplate
- na iznos od 20.500,00 kuna od 20.08.2010. do isplate
- na iznos od 25.800,00 kuna od 06.09.2010. do isplate
- na iznos od 27.300,00 kuna od 10.09.2010. do isplate
- na iznos od 21.900,00 kuna od 17.09.2010. do isplate
- na iznos od 26.300,00 kuna od 23.09.2010. do isplate
- na iznos od 26.800,00 kuna od 30.09.2010. do isplate
- na iznos od 29.900,00 kuna od 08.10.2010. do isplate
- na iznos od 27.300,00 kuna od 14.10.2010. do isplate
- na iznos od 28.100,00 kuna od 21.10.2010. do isplate
- na iznos od 28.600,00 kuna od 04.11.2010. do isplate
- na iznos od 27.300,00 kuna od 14.11.2010. do isplate
- na iznos od 28.900,00 kuna od 18.11.2010. do isplate
- na iznos od 28.600,00 kuna od 26.11.2010. do isplate
- na iznos od 28.900,00 kuna od 05.12.2010. do isplate
- na iznos od 28.900,00 kuna od 17.12.2010. do isplate
- na iznos od 15.200,00 kuna od 26.12.2010. do isplate
- na iznos od 14.700,00 kuna od 31.12.2010. do isplate
- na iznos od 13.500,00 kuna od 13.01.2011. do isplate
- na iznos od 20.300,00 kuna od 22.01.2011. do isplate
- na iznos od 18.400,00 kuna od 27.01.2011. do isplate.

II. Drugo tuženik MESOPROMET "LASIĆ" d.o.o., Sveti Križ Začrežje, Donja Pačetina 64, dužan je trpjeti da tužitelj svoje potraživanje prema I. tuženici Lasić Jadranki kao vlasnici objavljenog obrta MESOPROMET "LASIĆ", Matije Gupca 67, Zabok, u iznosu od 661.800,00 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na navedeni iznos po stopi od 17%

godišnje, a u slučaju promjene eskontne stope HNB po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, kako slijedi:

- na iznos od 14.919,15 kuna od 11. 06.2010. do isplate
- na iznos od 20.488,65 kuna od 17.06.2010. do isplate
- na iznos od 22.500,00 kuna od 26.06.2010. do isplate
- na iznos od 20.900,00 kuna od 02.07.2010. do isplate
- na iznos od 21.700,00 kuna od 08.07.2010. do isplate
- na iznos od 26.500,00 kuna od 15.07.2010. do isplate
- na iznos od 21.600,00 kuna od 22.07.2010. do isplate
- na iznos od 26.000,00 kuna od 12.08.2010. do isplate
- na iznos od 20.500,00 kuna od 20.08.2010. do isplate
- na iznos od 25.800,00 kuna od 06.09.2010. do isplate
- na iznos od 27.300,00 kuna od 10.09.2010. do isplate
- na iznos od 21.900,00 kuna od 17.09.2010. do isplate
- na iznos od 26.300,00 kuna od 23.09.2010. do isplate
- na iznos od 26.800,00 kuna od 30.09.2010. do isplate
- na iznos od 29.900,00 kuna od 08.10.2010. do isplate
- na iznos od 27.300,00 kuna od 14.10.2010. do isplate
- na iznos od 28.100,00 kuna od 21.10.2010. do isplate
- na iznos od 28.600,00 kuna od 04.11.2010. do isplate
- na iznos od 27.300,00 kuna od 14.11.2010. do isplate
- na iznos od 28.900,00 kuna od 18.11.2010. do isplate
- na iznos od 28.600,00 kuna od 26.11.2010. do isplate
- na iznos od 28.900,00 kuna od 05.12.2010. do isplate
- na iznos od 28.900,00 kuna od 17.12.2010. do isplate
- na iznos od 15.200,00 kuna od 26.12.2010. do isplate
- na iznos od 14.700,00 kuna od 31.12.2010. do isplate
- na iznos od 13.500,00 kuna od 13.01.2011. do isplate
- na iznos od 20.300,00 kuna od 22.01.2011. do isplate
- na iznos od 18.400,00 kuna od 27.01.2011. do isplate,

namiri prodajom nekretnine:

- čkbr. 2612/4 koja u naravi predstavlja poslovni prostor i dvorište ukupne površine 111 čhv, 399 m², upisane u z. k. ul. broj 2440 k.o. Donja Pačetina.

te suvlasničkog dijela nekretnine:

- čkbr. 1935/1 koja u naravi predstavlja zgradu nove tržnice i neplodno u Zaboku, Matije Gupca 67, sa 923 čhv, 3320 m², s kojim je suvlasničkim dijelom osnovano i neodvojivo povezano vlasništvo posebnog dijela nekretnine i to: 15 Etaža: 3623/390707 koja u naravi predstavlja lokal broj 7-mesnica u prizemlju površine 36,23 m², sve upisano u z. k. ul. broj 5378, poduložak 15 k.o. Zabok.

III. Nalaže se I. i II. tuženiku da tužitelju solidarno naknade trošak parničnog postupka u iznosu od 94.537,00 kuna, sve u roku 15 dana

Obrazloženje

Tužitelj je dana 10. lipnja 2011. podnio tužbu protiv uvodno označenih tuženika Trgovačkom sudu u Zagrebu radi pobijanja pravnih radnji dužnika.

U tužbi obrazlaže da su tužitelj i I. tuženica bili u višegodišnjem poslovnom odnosu, da je tužitelj isporučivao I. tuženici robu (svinje) te je I. tuženica plaća predmetnu robu i dalje ju preprodavala u svojim prodavaonicama. Sredinom 2000. godine došlo je do poremećaja u tom poslovnom odnosu, I. tuženica je prestala plaćati robu koju joj je tužitelj uredno dostavljao, iako je tužena obećavala da će svoja potraživanja prema tužitelju podmiriti, što ista nije učinila te je dana 28. veljače 2011. objavila obrt preko kojeg je poslovala sa tužiteljem. Iz navedenog poslovnog odnosa proizašla je tražbina tužitelja prema I. tuženici u ukupnom iznosu od 661.800,00 kuna. Nadalje navodi da je uvidom u jedinstveni registar računa vidljivo da je račun preko kojega je poslovao obrt I. tuženice blokiran, unatoč činjenici da je predmetni obrt objavljen.

Iz dostupnih podataka evidencije MUP-a I. tuženica se vodi kao vlasnica jednog vozila koje je objavljeno 18.12.2006. godine. Nadalje, I. tuženica je bila vlasnica nekretnine označene sa čkbr. 2612/4 koja u naravi predstavlja poslovni prostor i dvorište površine 111 čhv, ili 399 m², upisane u z. k. ul. 2400 k.o. Donja Pačetina, u zemljišne knjige OS u Zaboku, te suvlasničkog dijela nekretnine označene sa čkbr. 1935/1 što u naravi predstavlja zgradu nove tržnice i neplodno u Zaboku. Ulica Matije Gupca 67 sa 923 čhv, 3320 m², s kojim je suvlasničkim dijelom osnovano i neodvojivo povezano vlasništvo posebnog dijela nekretnine i to: 15Etaža:3623/390707 koja u naravi predstavlja lokal broj 7-mesnica u prizemlju površine 36,23 m², sve upisano u z. k. 5378, poduložak 15 k.o. Zabok, u zemljišne knjige Općinskog suda u Zaboku.

Prvo tuženica je navedene nekretnine prodala temeljem pravnog posla kupoprodaje i to dvama kupoprodajnim ugovorima od dana 31.12.2010. kupcu – Trgovačkom društvu MESOPROMET "LASIĆ" d.o.o.

Na navedenim kupoprodajnim ugovorima I. tuženica Jadranka Lasić kao prodavatelj i direktorica II. tuženika Darinka Lasić, kao predstavnik kupca, ovjerile su svoje potpise kod JB Petra Tadića iz Oroslavja, pod brojem OV-80/11 i OV-82/11 dana 14. siječnja 2011. godine.

Na prednje opisani način I. tuženik je onemogućio tužitelja da se naplati iz vrijednosti predmetnih nekretnina, a nekretnine koje su predmet prethodno navedenih kupoprodajnih ugovora I. tuženica je koristila kao imovinu potrebnu za obavljanje obrta.

Slijedom toga tužitelj smatra kako je I. tuženica nesumnjivo prilikom prijenosa nekretnina u vlasništvo II. tuženika bila upoznata sa postojanjem tražbine tužitelja u iznosu od 661.800,00 kuna, radi čega je mogla znati da raspolaganjem nekretninama u svojem vlasništvu nanosi štetu svojim vjerovnicima, između ostalog i tužitelju.

S druge strane tužitelj je uvjerenja kako je II. tuženiku odnosno zastupnici II. tuženika bilo poznato ili je u najmanju ruku moglo biti poznato da I. tužena nanosi štetu svojim vjerovnicima obzirom da je direktorica i vlasnica II. tuženika Darinka Lasić majka I. tuženice, a i prebivalište I. tuženice i poslovna adresa II. tuženika (što proizlazi iz navedenih kupoprodajnih ugovora) nalazi se na istoj adresi.

Osim toga, značajna je i činjenica da objavljeni obrt I. tuženice i II. tuženik obavljaju identične djelatnosti u istim poslovnim prostorima.

Tužitelj nadalje osporava kupoprodajnu cijenu navedenu u kupoprodajnim ugovorima od 31.12.2010. smatrajući da je istaknuta cijena znatno niža od realne cijene

navedenih nekretnina, te postoji sumnja da je kupoprodajna cijena uopće i isplaćena obzirom na srodstvo I. tuženice sa zastupnicom II. tuženika koja joj je majka.

Stoga tužitelj temeljem odredbe čl. 67. i 71. Zakona o obveznim odnosima ustaje tužbom protiv tuženika radi pobijanja pravnih radnji dužnika na štetu vjerovnika sa tužbenim zahtjevom kao u izreci ove presude.

U odgovoru na tužbu I. i II. tužena se u cijelosti protive tužbi i tužbenom zahtjevu. osporava se osnov i visina duga kao i činjenica da bi u konkretnom slučaju bila riječ o raspolaganjima koja su na štetu vjerovnika, tj. tužitelja.

Prvo tuženik, a obzirom da se radi o obrtu, ne može odgovarati vrijednošću svoje cjelokupne imovine, već samo imovinom koju je potrebna za obavljanje obrta. Smatra se da su navodi tužitelja da su I. tužiteljica ili II. tužiteljica u vrijeme sklapanja kupoprodajnog ugovora mogle znati da se poduzetim raspolaganjima nanosi šteta tužitelju, paušalni i neargumentirani, radi čega predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev.

Tužitelj se podneskom od 29. 02.2012. očitovao na navode iz odgovora na tužbu tuženika navodeći kako je osnovu i visinu svog potraživanja tužitelj dokazao dostavom računa za isporučenu robu, koju je tužena preuzela, a isto je platila samo djelomično, te u prilog svojih tvrdnji dostavlja otpremnice iz kojih je vidljiva količina i vrsta robe koju je tužitelj isporučio tuženici i koju je I. tuženica primila.

Osporava da se ne radi o raspolaganjima koja su na štetu vjerovnika u smislu odredbe čl. 66. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, a uzevši u obzir činjenicu da je tužitelj uvidom u evidencije MUP-a te u zemljišne knjige ustanovio da I. tuženica nema dovoljno sredstva za ispunjenje tužiteljeve tražbine, razvidno je da se u konkretnom slučaju radi o raspolaganju I. tuženice koje se pobija u ovome postupku i koja imaju značaj pravne radnje poduzete na štetu vjerovnika.

U odnosu na navod tuženika da I. tuženica ne može odgovarati vrijednošću svoje cjelokupne imovine ukazuje se na to da nekretnine koje je I. tuženica prenijela u vlasništvo II. tuženika temeljem dvaju kupoprodajnih ugovora predstavljaju imovinu unesenu u obrt i da je predmetna imovina bila potrebna za obavljanje obrta I. tuženice.

Na ročištu 3. srpnja 2012. kod 1S u Zagrebu, SS u Karlovcu, I. tužena je stavila prigovor stvarne i mjesne nenadležnosti obrazlažući to činjenicom da je I. tuženica odjavila obrt prije podnošenja tužbe, pa se dakle radi o fizičkoj osobi te je nakon donošenja rješenja o stvarnoj nenadležnosti spis dostavljen ovom sudu na rješavanje, a nakon njegove pravomoćnosti.

Tijekom postupka sud je izvršio uvid u izvadak iz obrtnog registra na listu 6 do 7 spisa, u otvorene stavke tužitelja do dana 7. 6.2011. godine na listu 8 spisa, u detaljan prikaz računa obrta I. tuženice na listu 9 spisa, u uvjerenje MUP-a na listu 10 spisa, u izvadak iz zemljišnih knjiga broj 2440 k.o. Donja Pačetina i u z.k.ul. 5378 poduložak broj 15 k.o. Zabok na listu 15 spisa, u kupoprodajne ugovore na listu 18 do 21 spisa, u račune i otpremnice na listu 38 do 85 spisa, u obavijest Porezne uprave, Područni ured Krapina, Ispostava Zabok, na listu 128 spisa, u konto kartice na listu 134 do 140 spisa, u rješenje St-567/2015 TS u Zagrebu na listu 149 do 151 spisa, u zapisnik sa ispitnog ročišta od 26.01.2016. kod 1S u Zagrebu na listu 152 do 156 spisa, u rješenje TS u Zagrebu na listu 157 do 159 spisa, u rješenje 1S od 26.01.2016. na listu 163 i 164 spisa, u izvješće financijskog vještaka na listu 167 spisa.

Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan.

Uvidom u izvadak iz obrtnog registra utvrđeno je da je I. tužnija Jadranka Lasić vlasnica obrta Mesopromet Lasić te da je datum osnivanja obrta 27.12.20025. a datum prestanak rada obrta 28.02.2011. godine. Adresa sjedišta obrta glasi Zabok, Matije gupca 67. trgovina na malo mesom i mesnim proizvodima u pretežitom dijelu kao i jednostavne ugostiteljske usluge ambulantno, trgovina na veliko osim trgovina motornim vozilima i motociklima te prerada i konzerviranje mesa i proizvodnja mesnih proizvoda.

Iz navedenog izvotka utvrđeno je da obrt Mesopromet Lasić ima izdvojen pogon na adresi Sveti Križ Začretje, Trg hrvatske kraljice Jelene 3, a kojemu je djelatnost trgovina na malo mesom i mesnim proizvodima.

Uvidom u otvorene stavke tužitelja do dana 07.06.2011. godine utvrđeno je da je od strane tužitelja za obrt Mesopromet Lasić vlasnika Jadranke Lasić za razdoblje od 11. 05.2010. do 20.04.2011. godine isti obrt zadužen u iznosu od 661.800,00 kuna, a sve temeljem računa i otpremnica koje prileže na listovima 38 do 85 spisa.

Uvidom u uvjerenje MUP-a na listu 10 spisa utvrđeno je da je Lasić Jadranka evidentirana kao vlasnik vozila i to teretnog automobila marke Mercedes 611, godina proizvodnje 1987., a koje je objavljeno dana 18.12.2006. godine.

Uvidom u posjedovni list na listu 11 spisa te u z.k.izvadak broj 2729 k.o. Donja Pačetina na listu 12 i 13 spisa utvrđeno je da je Lasić Jadranka upisana kao posjednik u 1/1 dijela u Pl-1078 k.o. Donja Pačetina, dok je uvidom u z.k. ul. 2729 k.o. Donja Pačetina utvrđeno je da su za iste čestice navedene upisani kao suvlasnici Lasić Janko i Desić Milka Neunkirchen, Urbangasse 31 I 16, Republika Austria, OIB 75595890680.

Uvidom u z.k. ul. 2440 k.o. Donja Pačetina na listu 14 i 16 spisa, te u z.k. ul. br. 5378 podložak broj 15 k.o. Zabok na listu 15 spisa utvrđeno je da je u navedenim z.k. uložcima kao vlasnik u 1/1 dijela upisan II. tuženik Mesopromet Lasić d.o.o., Donja Pačetina 64, a na temelju ugovora o kupoprodaji nekretnina od 31. prosinca 2010. godine.

Iz priležućih kupoprodajnih ugovora na listovima 18 do 21 spisa utvrđeno je Jadranka Lasić iz Sv.križ Začretje, Donja Pačetina 64, kao vlasnica obrta Mesopromet Lasić Zabok, Matije Gupca 67, prodala Mesopromet Lasić d.o.o., iz Sv.Križ Začretje, Donja Pačetina 64, koje zastupa direktor Darinka Lasić iz Sv.Križ Začretje, Donja Pačetina 64, lokal broj 7 površine 36,23 m², upisan u z.k. ul. 5378 kao posebni dio nekretnine za iznos od 167.987,50 kuna, te da je također između istih stranaka zaključen kupoprodajni ugovor sa istim datumom kao i prethodni tj. 31.12.2010. za poslovni prostor i dvorište označen sa č.kbr. 2612/4 sa 399 m², a upisan u z.k. ul. 2440 k.o. Donja Pačetina za iznos od 382.137,50 kuna.

Iz dostavljene obavijesti Porezne uprave a koja prileži na listu 128 spisa, utvrđeno je da su svi računi koji prileže spisu na listu 38 do 85 spisa iskazani u knjizi ulaznih računa te PDV-obrascima za konkretno obračunsko razdoblje.

Sud smatra da su ispunjeni uvjeti iz čl. 66. Zakona o obveznim odnosima tj. da je tužitelj dokazao da je njegova tražbina dospjela za isplatu i da je poduzeta na njegovu štetu obzirom da je prethodno, a prije podizanja tužbe u ovome spisu provjerio imovno stanje I. tuženika glede vlasništva pokretnina odnosno nekretnina koje na istog glase, te da su ispunjene pretpostavke pobijanja iz čl. 67. Zakona o obveznim odnosima tj. tužitelj je dostavom računa i otpremnica, po stavu ovog suda nesporno dokazao da je njegova tražbina osnovana i dospjela, te je s time u vezi i neosnovan prigovor tužene da iste račune nije potpisala, budući da je uredno iste prikazala u knjizi ulaznih računa i na PDV-obrascima kako to proizlazi iz obavijesti Porezne uprave za sve navedene utužene račune koji se nalaze u spisu.

Iz dostavljenih obavijesti MUP-a te iz dostavljenih z. k. izvadaka, na nedvojben i nesumnjiv način je utvrđeno da I. tužena nema dovoljno sredstava za ispunjenje vjerovnikove tražbine u iznosu kako je zatraženo tužbenim zahtjevom obzirom da se vodi kao vlasnica objavljenog teretnog automobila, a čija godina proizvodnje je 1987., pa je sasvim logično i životno i iskustveno jasno da navedena vrijednost takovog automobila niti u manjem dijelu nije dostatna za namirenje tužiteljeve tražbine.

Nastavno postoji i daljnja pretpostavka tj. da su postojale pravne radnje dužnika, konkretno ovdje I. tuženice, na štetu vjerovnika, budući da je I. tuženica sa II. tuženikom zaključila dva kupoprodajna ugovora dana 31.12.2010. godine, i time otuđila imovinu veće vrijednosti u korist II. tuženika, a na koji način je poduzela radnju na štetu svog vjerovnika, ovdje tužitelja, s time da je indikativno i to da je obrt objavljen samo nepuna dva mjeseca nakon što je takav ugovor zaključen tj. 28.02.2011. godine.

Što se tiče navoda tuženika kako su tužiteljeve tvrdnje o tome da je I. tuženica znala da svojim radnjama čini štetu vjerovniku odnosno da je II. tuženoj u najmanju ruku moglo biti poznato da predmetnim raspolaganjima I. tužena nanosi štetu svojem vjerovniku, ovdje tužitelju neosnovane, upućuje se na odredbu čl. 67. st. 2. Zakona o obvezni odnosima u kojem smislu je teret dokaza na tuženiku da poduzetim raspolaganjem nije nanio štetu svom vjerovniku, jer u tom smislu u korist tužitelja postoji zakonska pretpostavka ("smatra se") da je trećoj osobi, dužnikovu bračnom drugu ili krvnom srodniku u ravnoj liniji ili u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja ili po tazbinu do istog stupnja bilo poznato da dužnik poduzetim raspolaganjem nanosi štetu vjerovniku osim ako dokaže suprotno. Teret dokaza je u tom slučaju na dužniku i trećoj osobi (konkretno I. i II. tuženom), koji su jedinstveni suparničari u smislu čl. 201. Zakona o parničnom postupku.

Naime između stranaka nije sporno da je direktorica II. tuženika majka I. tužene, te da imaju istu adresu kako je to razvidno u spisu.

S tim u vezi ispunjena je i posljednja četvrta pretpostavka a to je da postoji oštećenje vjerovnika a samo pobijanje omogućuje vjerovnikovo namirenje.

Tužba je također podignuta unutar roka iz čl. 71. st. 1. Zakona o obveznim odnosima tj. u roku od jedne godine računajući od dana kada je dužnik učinio pobijano raspolaganje, obzirom na činjenicu da je tužba podnijeta dana 09.06.2011., a tuženik je svoje raspolaganje tj. zaključenjem kupoprodajnih ugovora izvršio dana 31. prosinca 2010. godine jer se radi o pobijanju naplatnog pravnog posla.

Nije osnovan prigovor I. tuženice da ista ne odgovara vrijednošću svoje cjelokupne imovine već samo imovinom koja je potrebna za obavljanje obrta, jer je u kupoprodajnim ugovorima I. tužena navedena kao vlasnica obrta Mesopromet Lasić što znači da navedene nekretnine predstavljaju imovinu unesenu u obrt a koja je imovina bila potrebna za obavljanje obrta I. tuženice pa stoga I. tuženica kao obrtnik predmetnim nekretninama odgovara za obveze obrta a sve u skladu sa čl. 20. st. 1. Zakona o obrtu.

Za navesti je da obrt nije ni pravna ni fizička osoba, već predstavlja u smislu čl. 1. st. 1. Zakona o obrtu ("Narodne novine" broj 73/93, 90/96, 102/98, 64/01 i 71/01) "samostalno i trajno obavljanje dopuštenih gospodarskih djelatnosti", pa stoga ne može biti sudionik obveznog odnosa već je u konkretnom slučaju stranka iz ugovora I. tužena.

U konkretnom slučaju utvrđeno je da je I. tužena sklopila sa II. tuženom ugovor o kupoprodaji kao obrtnik, jer je u istom ugovor naznačena kao vlasnik obrta Mesopromet Lasić, pa u tom smislu imovina unesena u obrt predstavlja vrijednost cjelokupne imovine

Poslovni broj: 19 P-419/2017-48

unesene za vrijeme trajanja obrta tj. od 27.12.2005. do njegovog prestanka 28.02.2011., bez obzirom da li je ista izašla iz obrta ili se u njemu nalazila u trenutku prestanka obrta.

Isto tako, u istom kontekstu u obrt unesenu imovinu predstavlja i roba isporučena od strane tužitelja u vrijednosti kako je naznačena tužbenim zahtjevom, radi čega I. tužena u svakom slučaju svojom imovinom odgovara za iznos isporučene robe od strane tužitelja.

Tužitelj je tijekom postupka predlagao provođenje financijskog vještačenja na okolnost isplate kupoprodajne cijene za nekretnine koje su bile predmetom raspolaganja između I. i II. tuženika, od strane II. tuženika I. tuženici, međutim isto nije provedeno obzirom da imenovanom vještaku nisu dostavljeni potrebni podaci koje je zatražio podneskom od 25.03.2016. godine, a koje podatke je prema nalogu suda bila dužna dostaviti I. tužena, a temeljem rješenja suda od 5. veljače 2018.

Isto tako nije proveden dokaz saslušanjem I. tužene i zastupnice II. tuženika obzirom da se iste niti jednom nisu pojavila na ročištu, iako su bile o istima uredno obaviještene.

Tijekom postupka otvoren je stečajni postupak nad II. tuženikom rješenjem TS broj St-567/15 dana 15. studenoga 2015., te je u tom smislu tužitelj prijavio svoju tražninu s osnova dotadašnjih troškova parničnih postupaka u ovosudnom spisu u ukupnom iznosu od 58.512,50 kuna, ovaj sud donio rješenje o prekidu postupka te pozvao stečajnog upravitelja II. tuženika da preuzme postupak radi čega je donijeto rješenje o nastavku postupka rješenjem od 18. siječnja 2018. godine.

Prvo i drugo tuženi su nakon nastavka postupka istaknuli prigovor nenadležnosti Općinskog suda, smatrajući da potraživanje tužitelj može ostvarivati prema odredbama Stečajnog zakona u parnici pred Trgovačkim sudom.

Sud je odbio takve prigovore I. i II. tuženika pozivom na odredbu čl. 34. b st. 5. Zakona o parničnom postupku, u kojem je navedeno: "sporovi koji su pokrenuti prije nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečaja dovršiti će se pred sudovima pred kojima su pokrenuti."

Sud je temeljem naprijed citiranih argumenata prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja, te u smislu odredbe čl. 70. Zakona o obveznim odnosima učinak pobijanja pravnih radnji gubi učinak samo prema tužitelju i to samo koliko je potrebno za ispunjenje njegove tražbine odnosno u pravcu da se ograniči djelovanje pravnog posla između dužnika i treće osobe, odnosno u konkretnom slučaju između I. i II. tuženika koji je predmet pobijanja, i na taj način otkloni štetni učinak na vjerovnika, ovdje tužitelja, a sve s obzirom kako su po stavu ovog suda ispunjene sve pretpostavke iz čl. 67. Zakona o obveznim odnosima za prihvatanje ovakvog tužbenog zahtjeva, a nadležnost Općinskog suda temeljena je na odredbi čl. 34. b st. 5. Zakona o parničnom postupku.

Slijedom iznijetog, presuđeno je kao pod točkom I. i II. izreke presude.

odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku.

Trošak tužitelja odmjeren je u donosu na v.p.s. i sukladno važećoj Odyjetničkoj tarifi i to za sastav tužbe po tar.br. 7/I - 6.620,00 kuna, za sastav podneska od 27.02.2012. po tar.br. 8/I - 6.620,00 kuna, za podnesak 22.11.2013., 02.02.2016., 12.12.2016. i 11.10.2016., sve po tar.br. 8/III, a svaki u iznosu od 1.660,00 kuna, te za pristup ročištu 03.07.2012., 14.11.2013., 24.11.2014., 22.01.2015., 27.04.2017., 05.02.2018., 21.03.2018. sve po tar.br. 9/I, a svako u

Poslovni broj: 19 P-419/2017-48

vrijednosti od 6.620,00 kuna, što ukupno iznosi 66.228,00 kuna, na koji iznos je obračunat PDV od 25% u iznosu od 16.557,00 kuna, što ukupno iznosi 82.785,00 kuna.

Tužitelju su sukladno tar.br. 46, st. 3. OT priznati putni troškovi na relaciji Varaždin-Zabok-Varaždin, što iznosi ukupno 118 km, što pomnoženo sa 2 kn/km za pristup na sedam ročišta ukupno iznosi 1.652,00 kune, te trošak suds.pristojbe na tužbu u iznosu od 5.100,00 kuna (plaćeno 29.11.2012.), te trošak sud.pristojbe na presudu u iznosu od 5.000,00 kuna, što ukupno iznosi 11.752,00 kuna, slijedom čega je tužitelju sveukupno na ime troškova parničnog postupka dosuđen iznos od 94.537,00 kuna, a koji platež troška je naložen solidarno I. i II. tuženiku kako je riješeno kao pod točkom III. izreke presude.

Obzirom da su u cijelosti izgubili parnicu, I. i II. tuženici su odbijeni sa zahtjevom za naknadu parničnog troška.

U Zaboku 26. travnja 2018.

Sutkinja
Nives Škudar.v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana, putem ovog suda nadležnom županijskom sudu, pismeno u tri primjerka. Ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, rok za žalbu teče od dana objave, a ukoliko stranka nije uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje, rok za žalbu teče od dana dostave ovjerenog prijepisa iste

Dostaviti:

1. OD Uskoković i partneri, Varaždin, Vatroslava Lisinskog 6, uz rješenje za platež sud.pristojbe na presudu
2. Odvjetnik Marin Ivanović, Zagreb, Selska 46
3. Odvjetnik Igor Leskovar, Zagreb, Kneza Mislava 9
4. E-oglasna ploča suda

Za točnost otpravka-ovlašteni službenik
Agata Šutina